

Sygn. akt I NSP 154/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi P. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki

w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie

o sygn. akt III AUa (...)

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 1 września 2021 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 13 lipca 2021 r. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki P.J. działając osobiście, wniósł o: (1) stwierdzenie, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w (...) III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt III AUa (...) z odwołania P. J. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. nastąpiła przewlekłość postępowania; (2) przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty w wysokości 10 000 zł; oraz (3) zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów niniejszego postępowania.

Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) w odpowiedzi na skargę z dnia 5 sierpnia 2021 r. wniósł o odrzucenie skargi

odwołującego P. J. na naruszenie jego prawa jako strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt III AUa (...) wobec niezachowania warunków z art. 87¹ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga P.J. o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (j.t.: Dz.U. z 2018 r., poz. 75; ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do treści art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Odrzucenie skargi P. J. na przewlekłość postępowania wynika z faktu, iż będąc skierowaną do Sądu Najwyższego nie została sporządzona i wniesiona przez profesjonalnego pełnomocnika. Zgodnie z uchwałą siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., sygn. akt III SSP 42/04, do skargi na przewlekłość postępowania uregulowanej w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy w sprawie cywilnej, stosuje się przymus adwokacko-radcowski.

Przymusowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma charakter bezwzględny i jest powszechnie znanym wymaganiem. Oznacza to, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są niedopuszczalne (art. 373 § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy odrzucił skargę P.J. na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt III AUa (...)

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie przytoczonych przepisów orzekł jak w sentencji postanowienia.